

7. Vilket stöd ska slutligen anses lagenligt och vilket stöd ska anses rättsstridigt enligt kommissionens bedömning?
8. Vilken av parterna i målet (företaget eller regionnämnden) har bevisbördan för att den budget som fastställdes av kommissionen inte har överskridits?
9. Bidrar ett eventuellt beviljande av ränta enligt lag till de bidragsberättigade företagen, för den försenade utbetalningen av de bidrag som anses lagenliga och tillåtna, till att den budget som ursprungligen godkändes genom beslut nr 95/C 343/11 av den 14 [november] 1995 eventuellt överskrids?
10. För det fall beviljandet av ränta bidrar till att budgeten överskrids, vilken räntesats ska då tillämpas?

(¹) EUT L 77, s. 57

(²) EGT L 42, s. 1

(³) EUT L 267, s. 29

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret (Danmark) den 17 februari 2010 — Danfoss A/S och Sauer-Danfoss ApS mot Skatteministeriet

(Mål C-94/10)

(2010/C 100/47)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret (Danmark)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Danfoss A/S och Sauer-Danfoss ApS

Svarande: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1. Utgör gemenskapsrätten ett hinder för att en medlemsstat avslår ett återbetalningskrav som riktas av ett företag på

vilket en direktivstridig punktskatt har övervältrats — under sådana omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen — när avslaget motiveras med att det inte är detta företag som har betalt in skatten till staten?

2. Utgör gemenskapsrätten ett hinder för att en medlemsstat avslår ett återbetalningskrav som riktas av ett företag på vilket en direktivstridig punktskatt har övervältrats — under sådana omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen — med den motivering som medlemsstaten har anfört (nämligen att företaget inte är den direkt skadelidande och att det inte föreligger ett direkt orsakssamband mellan en eventuell förlust och det beteende som har utlöst skadeståndskravet)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen den 25 februari 2010 — Åklagarmyndigheten mot Malik Gataev och Khadizhat Gataeva

(Mål C-105/10)

(2010/C 100/48)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Åklagarmyndigheten

Motparter: Malik Gataev och Khadizhat Gataeva

Tolkningsfrågor

1. Hur ska förhållandet mellan rådets direktiv 2005/85/EG (¹) (nedan kallat direktiv 2005/85) och rambeslut 2002/584/RIF (²) tolkas i ett fall där en person, som är tredjelandsmedborgare och som har begärts överlämnad på grundval av en europeisk arresteringsorder, har ansökt om asyl i den verkställande medlemsstaten och asylförfarandet pågår samtidigt som förfarandet för att verkställa arresteringsordern?

- a) Ska rätten enligt artikel 7.1 i direktiv 2005/85, att stanna kvar i medlemsstaten under prövningen av ansökan, ges företräde eller ska artikel 7.2 i direktiv 2005/85 tolkas på så sätt att verkställandet av arresteringsordern utgör ett skäl som går före rätten enligt artikel 7.1? Kan ett överlämnande enligt rambeslutet vägras på grund av ett pågående asylförfarande trots att artiklarna 3 och 4 i rambeslutet inte innehåller några skäl, som avser ett sådant fall, att vägra att verkställa arresteringsordern?
- b) Ska artikel 7.2 i direktiv 2005/85 tolkas på så sätt att medlemsstaterna i sina nationella lagstiftningar ges ett utrymme för eget skön vid avgörandet av hur den ovan i punkt a angivna frågan ska regleras i deras inre rättsordningar?
- c) Hur ska artikel 7 i direktiv 2005/85, mot bakgrund av den ovanstående frågan, tolkas i ett fall där en person, som begärts överlämnad på grundval av en arresteringsorder, har ansökt om asyl på grunder som i princip är desamma som de som anförts i överklagandet av överlämnandet?
- d) Ska den verkställande medlemsstaten vägra att verkställa överlämnandet om asylansökan beviljas? För detta fall hänvisas till fråga 4 (bokstäverna a–c).
2. Ska rambeslutet, mot bakgrund av dels den princip som framgår av dess artikel 1.2, dels bestämmelserna i artikel 6.1 i EU-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att överlämnande, utöver de skäl som anges i artiklarna 3 och 4 i rambeslutet och mot bakgrund av skälen 12 och 13 i samma beslut, kan vägras på andra grunder som hänför sig till de omständigheter som anges i de ovannämnda skälen?
- a) För det fall att rambeslutet ska tolkas på detta sätt, vilka skäl kan eller ska den verkställande medlemsstaten då ange till stöd för sitt beslut? Kan den hänvisa till de principer som Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna utarbetat i sin rättspraxis avseende tolkningen av Europakonventionen? Kan medlemsstaten också stödja sig på omständigheter som innebär att skälen till att vägra utvidgas i förhållande till dem som följer av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheternas rättspraxis?
- b) För det fall att rambeslutet ska tolkas på så sätt att verkställandet av arresteringsordern också kan vägras av andra skäl än de som anges i artiklarna 3 och 4, innebär då detta att medlemsstaten enligt rambeslutet också kan vägra att verkställa en arresteringsorder som utfärdats i syfte att verkställa ett straff, av skäl som överensstämmer med innehållet i eller skälen till den dom som meddelats i den medlemsstat som utfärdat arresteringsordern eller med lagenligheten av det förfarande som lett fram till denna dom, och som föranleder en prövning i den verkställande staten av invändningar mot detta förfarande? Under vilka närmare förutsättningar eller skäl kan en sådan prövning (révision au fond) bli aktuell?
- c) Ska rambeslutet tolkas på så sätt att medlemsstaterna bland annat får vägra att verkställa ett överlämnande, som begärts i syfte att verkställa ett straff, när det finns grundad anledning att misstänka att den rättegång i vilken straffet utdömdes inte varit rättvis, eftersom de dömda personerna har förföljts av myndigheterna i den dömande staten, vilket lett till diskriminerande anklagelser?
3. Kan bestämmelserna i rambeslutet tolkas på så sätt att ett överlämnande kan vägras helt i sådana fall där överlämnandet av allvarliga humanitära — till exempel hälsorelaterade — skäl, i den mening som avses i artikel 23.4 i rambeslutet, skulle kunna skjutas upp tillfälligt, när överlämnandet framstår som oproportionerligt trots att det skjutits upp tillfälligt?
4. För det fall att rambeslutet ska tolkas på så sätt att arresteringsordern kan vägras av skäl som inte direkt anges i detta beslut, vilka är då förutsättningarna för en sådan vägran i synnerhet när arresteringsordern utfärdats i syfte att verkställa ett straff?
- a) Ska artikel 4.6 i rambeslutet tillämpas på motsvarande sätt i ett sådant fall? Kan arresteringsordern med andra ord endast vägras när den person som begärs överlämnad är medborgare eller bosatt i den verkställande medlemsstaten och denna stat åtar sig att själv verkställa straffet eller åtgärden enligt denna medlemsstats lagstiftning?
- b) Ska vägran i vart fall underkastas villkoret att den medlemsstat till vilken begäran om överlämnande framställts själv åtar sig att verkställa straffet eller åtgärden enligt denna medlemsstats lagstiftning?

- c) För det fall att rambeslutet ska tolkas på så sätt att det i vissa fall är tillåtet att vägra att verkställa en arresteringsorder som utfärdats i syfte att verkställa ett straff, av skäl som överensstämmer med innehållet i eller skälen till den dom som meddelats i den medlemsstat som utfärdat arresteringsordern eller med lagenligheten av det förfarande som lett fram till denna dom, är det i så fall tillåtet att vägra en arresteringsorder när de ovan i punkterna a eller b nämnda förutsättningarna inte är uppfyllda?
5. Vilken betydelse för verkställandet av arresteringsordern ska eller kan den omständigheten tillmätas, att den gripna personen, som är en tredjelandsmedborgare, överklagar överlämnandet och gör gällande att han eller hon i den utfärdande staten riskerar att utvisas till detta tredjeland?
- a) Vilken betydelse har detta skäl för verkställandet av arresteringsordern med hänsyn till bestämmelserna i rambeslutet och de skyldigheter som den utfärdande staten, enligt unionsrätten — närmare bestämt enligt direktiven 2004/83/EG⁽³⁾ och 2005/85, — ställer på medborgare i tredjeländer?
- b) Är artikel 28.4 i rambeslutet, enligt vilken en person som har överlämnats enligt en europeisk arresteringsorder inte får utlämnas till ett tredjeland utan samtycke av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har överlämnat personen, relevant i detta sammanhang? Kan detta förbud även avse andra typer av avlägsnande, såsom utvisning, och under vilka förutsättningar?
6. Är den nationella domstolen skyldig, enligt Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 16 juni 2005 i mål C-105/03, Pupino, punkterna 34 och 42–44, att tolka den nationella rätten i enlighet med rambeslutet, oavsett de för- eller nackdelar som uppstår för de berörda i och med en sådan tolkning, såvida det inte är fråga om situationer som nämns i punkterna 44 och 45 i denna dom?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, s. 13).

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12).

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens tredje avdelning den 15 januari 2010 (begäran om förhandsavgörande från (Bundesgerichtshof (Tyskland)) — Sylvia Bienek mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-525/08)⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 55, 07.03.2009

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-313/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 256, 24.10.2009.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland

(Mål C-328/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Rättegångsspråk: estniska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 297, 05.12.2009.